

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Има ли браћо и сестре већега греха од онога који су људи данас на Велики петак учинили и извршили? Грех осуде богочовека Христа, Његово распињање на крст, смрт и погребљење. Данас, како каже једна стихира *све састрадава ономе који је нас ради њострадао*. Земља се уздрхта од страха тога, а људи остају неосетљиви, окамењених срца. Један велики руски светитељ, чувени беседник, на овај велики дан, једном се обратио народу кратком беседом али веома јаком. Браћо, данас цео свет плаче, плачимо и ми. И он је заплакао и цео народ је заплакао и тиме се беседа завршила. Док ми састрадавамо нашем Господу на другој страни демони прослављају тај догађај као свој највећи успех, веселе се, тиме и због тога што су навели људе да убију Бога.

Сатана је то отпочетка хтео. Он кад се погордио, он је кренуо у рат против Бога са намером и циљем да Бога убије, да Бога више нема и да он заузме његов престо. Није у томе успео, био је поражен од архангела Михаила и осталих небеских сила које су биле верне слуге Божије. Онда сатана је позвао у помоћ човека, најпре га навео на грех, нашега праоца Адама и праматер Еву у Рају, да прекрше заповест Божију, да учине тај грех обећававши им *када окусиће од овоја дрвета шћо вам је забранио, оћвориће вам се очи и бићете као бојови*. Дакле, оно што је сатана желео за себе то предлаже и људима – бићете као богови. Али не уз помоћ Бога и Божије благодати него уз помоћ ђавола. Тај грех Адамов прати род људски до дана данашњега, то је тај првородни грех који се преноси путем рађања. Али тај грех је из генерације у генерацију све више растао, све више сазревао, док није дошло време када је тај чир греховни пукао и излио свој смрад и свој гној из себе. А тај грех је достигао врхунац, браћо и сестре, у једном ученику Христовоме у Јуди Искаротском. Јер ђаво је нашао Јуду који је прихватио да сарађује са демонским силама на убијању Бога на земљи. И Јуда је тај који је издао Господа Јеврејима а они су га онда убили, распели на крст, и

тако су ђаволи онда ликовали рачунајући више Бога нема, сад смо ми господари и неба и земље. Док су они правили своје весеље у паклу, у своме царству, изненада као гром из ведрог неба, појавио се тамо сâм Господ Исус Христос са човечанском душом и божанством у њој сишао је у Ад, јер тамо су биле све душе од Адама до Господа Христа, јер је Рај био закључан и све су душе одлазиле тамо.

Свети Јован Претеча је на шест месеци пре Господа Христа сишао у Ад и проповедао тамо духовима у Аду да се на земљи јавио Спаситељ, Месија, Син Божији Исус Христос. И он је припремио те душе када Господ се појави тамо да га препознају и да га прихвате. И оне који су препознали, прихватили Господа Христа њих је Господ извео из Ада, разорио државу смрти, државу Ада, и увео их у Рај. Најпре данашњег благоразумног разбојника који се на крсту у последњем моменту покајао рекавши: „Помени ме Господе када дођеш у Царств твоје!“

Господ је својом смрћу браћо и сестре победио и уништио смрт која је мучила и сатирала људе, човека за човеком, генерацију за генерацијом. И даровао је људима живот вечни. Он је то њима обећао за време свога боравка на земљи, за време својих проповеди, а онда трећега дана када је Господ разорио државу смрти и Ад, државу ђавола, Он је отворио Рај и показао људима где је њихово место, где је њихов пут и како тамо да стигнемо. У распињању Господа Христа учествује не само Јуда са својим грехом, сваки човек.

И ми данас са својим гресима вољним или невољним укивамо клинце сладчајшем Господу у руке и ноге Његове. А Он се са крста молио: „Опрости им Оче јер не знају шта раде.“ То се молио не само за оне који су га разапињали тада него и за све нас који га на било који начин својим гресима издајемо, продајемо, убијамо и распињемо. Али Господ је оставио и лек за човека, јер је знао слабост људску, знао је да ћемо по немоћи грешити и оставио је лек

да се њиме лечимо. То је браћо и сестре света тајна покајања и исповести.

Нема другога средства, нема другога начина да човек победи своје грехе и самим тим и своју смрт и осигура себи васкрсење за живот вечни и блажени а не за вечну муку. Они који остају непокајани и који целог живота чине грехе, они са сваким грехом уносе део смрти у себе, и на крају смрт га савлада и однесе из овога света. А где га однесе? У Царство демона, у наручју сатане, у пакао, тамо где је плач и шкргут зуба и огањ неугасиви. А ми који идемо за Господом Христом, који верујемо у Њега, који слушамо Његово свето Јеванђеље, извршавамо Његове заповести, који се кајемо за своје грехе које као људи по слабости чинимо, ми очекујемо васкрсење Христово које је уједно и наше васкрсење. Јер Господ је васкрсао не себе ради него нас ради, као што је и пострадао не због себе, не због својих неких грехова или злочина, јер и сам Пилат који га је судио признао је *не налазим никакву кривицу на њему*. Али га је ипак осудио јер се уплашио претње јеврејских старешина – *ако ѱустѿиш њеѿа онда ниси ѱријатѿељ ћесара из Рима* и онда тешко теби. И он је због тога предао Исуса на распеће.

А ми који се трудимо да останемо на путу Божијем, на путу светих апостола, светих Отаца, светог оца нашег Саве српског који нам је веру православну усадио и учврстио у нама, да останемо у тој вери, да идемо за Господом нашим и у страдањима и у смрти и у васкрсењу и у животу вечном. Живећи тако браћо и сестре ми ћемо испунити и остварити циљ ради којег је човек и створен, а човек је створен не за смрт него за вечни живот.

Нека би Господ пострадали нас ради и васкрсли нас ради даровао нама снаге да останемо на Његовоме путу, да носимо крст свој животни и да идемо за њим јер Он је тај који зна пут и зна циљ којим нас води, да би смо и ми били са њим васкрслим у вечном животу и славили Њега са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.